

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

עין משפט
נור מוצאה

כב.

מסורת הש"ס

בז א מ"ר פ"ג מ"ל
מ"ל מ"מ ג ט"ט
ט"ט כ"ה ק"ה מ"מ
בז ב מ"ר פ"ג מ"ל
כל פ"מ ק"ה מ"ל ז
בז ב מ"ר פ"ג מ"ל
מ"ל מ"מ ג ט"ט
ט"ט כ"ה ק"ה מ"מ
ד מ"ר פ"ג זט פ"מ
ד ט"ט ש"ט כ"ה מ"מ
ט"ט זט

מִלְּפָסְקוּם. גַּוְיִלְסָ מִסּוֹסָ נִגְכְּנָה
וְסִקְרָה לְפָמֶוּ לְגַלְגָּלָ צַעַד
סָלָנוּ קַוְיִן נְפָלָתָ וְיַחַל גַּמְעִינָה
שְׁעֵי פְּסָקוּם מְפָרָה שְׁלָמָנָה וּכְן
הַמְּפָטִיר בְּיוּעַ כְּמֻלְבָּה מְנוּעָד לְפָמָת

אין מתחילה בפרק חדש פה
כלנו יטשו לנו מלה סמלים
פסוקים וкосבָּן על מגן כל
ולכלזון ממילן זם והוא נסובָּן
וכי סופק. סילבן קויל
פסקת ומילן גני
ニヨスカルボン: シヨスカルボン.

ציטוט ביניי

אין מתחילה בפרשה פחות ממשלה י'קורי חרי מהא ותלהו מהך פשו להו תרי אמר לו זו לא שמעתי כיוצא בה שמעתי חתן י'ב'יים הרשון בראשית בשים יוד רקי' נאחד תני עלה בראשית בשם יה רקי' נאחד דתלה פסוקי זה בשלה בראשית בשים חמשה פסוקי הוו וניניא י'קורה בתורה לא פהו משלה פסוקים ואיתמר עליה רב אמר רולג' שמואל אמר פוסק רב אמר דולג מא' טעמא לא אמר פוסק סבר כל פסוקא דלא פסוקה משזה אין לא פסקנן לי' וה שמואל אמר פסקנן לי' וה אמר רב הנייא קרא צער דולג היה לי אצל רב הנייא הנדרול ולא מאי משום דלא אפשר הכא נמי לא לפבש'ר ושמואל אמר פוסק מא' טעמא לא אמר דולג גורה משום הנכנסן המשום הוייאן מיתני י'פרשה של ששה פסוקים קורין אותה בשים ושל חמוצה פסוקים קורא שניים מפרישה וזה ואחרת ויש אמרים שלשה לפי שאין מתחילין בפרשה פחות ממשלה פסוקים ואם איתא למאן ואמר דולג נדרוג ולמאן אמר י'פוסק פסוק שניים מפרישה וזה ואחרת מפרשה י'פוסק שניים מפרישה וזה ואחרת ברכ' אמר רב תנהנים אמר ר'ב' הלכה כי' אמרים ואמר רב הניום אמר ר'ב' בשם שאין מתחילין בפרשה פחות מג' פסוקים כך אין משירין מהחרדי יש אמרים שיור דמתהור ת'ק' לא כ' דמתהור יש אמרים מהו דתמא נכנסן שכחיה יוצאן לא שכחיה דמנחי ספר תורה נפקי קמ' ל' ות'ק' מ'ש שיורי דלא משום הוייאן אהחולני נמי גורה משום הנכנסן אמר מואן דעיל שווי שלח לה רבה בריה

לרב יוסוף הולחנא מא שלח ליה הלחנא ידרגן אומצעי דולוגן: זה הצלל כל שיש בו מוסף ובור: איבעא להו תענית צבור בכמה ראש חדש וממועד ואיכא קרבן מוסף ארבעה אבל הכהן דיליכא קרבן מוסף לא או דלמא הכהן נמי איכא מוסף תפלה ת"ש בראשי הדרושים וכוחלו של מועד קורין ארבעה הא בתעניות צבור ג' אימא רישא בשני ובחומייש ובשבה במנחה קורין ג' הא תענית צבור ארבעה "אללא מהא לך למשמע מינה ה"ש איקלע לבב בתעניות צבור קם קרא בסיפורא פחה בריך חתים ולא בריך נפל בול עולם אאנפוייזו ורב לא נפל על אפייה מכדי רב בישראל קרא Mai טעמא חתם ולא בריך לאו משם דכען למיקרי אחרינא בתריה לא רב בכחני קרא דהא "רב הונא קרי בכחני" בשלמא רב הונא קרי בכחני "רכחני החשי דייעא ישראלי מיכפ' כייפו ליה לרוב הונא אלא רב הא עליה שטואל נמי מיכפ' הווע ביפ' ליה לרוב רוחן דעדער ליה כבורה וכי ביד ליה הци נמי מסתברא דרב בכחני קרא דאי סלקא דעתך בישראל קרא תקנה אי הци לאחריה נמי לבריך שני היכא דיתיב רב דמיעל עילאי גויפ

הדרישת שליחותה אשן
סתום תילין עם הדרישה חותם
מלשון צוותך, וברוך הוא
שאי היה דבש אפער לו ליה
כלומר לאפער שאותה רשות
בגין בראשית שולשיות
רזהה בלא קורתו והיו וקען,
ובצעינו זו עת שישראל
דסכל עליון, עליון, שא'
אפער להשלישי קורתו
מן ובראש השדים
דא וביען קורא ואפער
שהשדים, וכוכין אל אפער
להו לא פורה מה שאותה
שאיתו שאר רזהה
על קורתה הילך ודונגן.
אבר ירושה כו' ילי
הכה ביבס כבודים, ווד'
עבד ליה בפניו שלא בפניו לא
לפניה מאי מעכו בריך לאחרא
מייפך

ש אינטנסיבי ואמון שלשה, שאין מחייב בפרט חומר משלה פסקון. שורי דהמיר (בכשירות) תואן קמא אמא כאל רוחני, אל שנ-הנומר או האותים. רוחני לא מושך להם, אלא מושך לשלבם עליון. נסיבותו של קראן כונס-הנומר לא קראן אלא מושך לשלבם עליון. קראן לא מושך לאם עליון, אלא מושך לשלבם עליון.